

Ο Θεϊκός γητευτής της μπάλας Γιώργος Δεληκάρης !

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Σαν φωτεινό μετέωρο παρουσιάστηκε ο Γιώργος Δεληκάρης, στο ποδοσφαιρικό μας στερέωμα και έγραψε με την ασύγγνωστη τεχνική του κατάρτιση και τις απαράμιλλες ντρίμπλες και μεταβιβάσεις του, χρυσές σελίδες ιστορίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ήταν στην κυριολεξία

Θεϊκός ο Γιώργος Δεληκάρης, αυτό το χρυσό δεκάρι του Ολυμπιακού, της Μικτής Κόσμου και της Εθνικής μας, γιατί μόνο με την «εύνοια» του Θεού, θα μπορούσε κανείς να πραγματώσει τα αξεπέραστα ποδοσφαιρικά του επιτεύγματα. Με την αριστουργηματική ντρίμπλα του – πολλοί σημείωναν πως ντριμπλάρizε λες και ήταν «ακίνητος»- το εκπληκτικό και γεωμετρικής ακριβείας

αριστερό του πόδι, αλλά και την μεγάλη του επίσης δεινότητα στο σκοράρισμα. Για τούτο, αλλά και για την απαράμιλλη τεχνική του να μένει στον αέρα, «νικώντας» την βαρύτητα, όπως ο μοναδικός Γιόχαν Κρόϊφ και από πολλούς αθλητικογράφους, ποδοσφαιριστές και προπονητές, προσομοιάστηκε ως «δίδυμος», με τον γίγαντα Άγγλο του παγκόσμιου ποδοσφαίρου Τζώρτζ Μπέστ. Ανεξάλειπτο έτσι έχει μείνει στην ιστορία του ποδοσφαίρου, το ασύλληπτο γκόλ που σημείωσε

με την Εθνική μας Ομάδα, εναντίον της Εθνικής Γερμανίας για την πρόκριση στο Κύπελλο Εθνών του 1976, στις 20 Νοεμβρίου 1974 στο Στάδιο Καραϊσκάκη, εξακοντίζοντας τη φήμη του, σε όλη την Ευρώπη. Σε ένα αριστοτεχνικό κόρνερ έτσι του «στρατηγού» Μίμη Δομάζου, ο αξεπέραστος Γιώργος Δεληκάρης, πετάχτηκε σαν αίλουρος στην μικρή περιοχή και με εναέρια προβολή, έστειλε την μπάλα στο «Γ» του αποσβολω-

μένου Γερμανού τερματοφύλακα Σέπ Μάϊερ. Αποτέλεσε το πρώτο από τα επτά γκόλ, που πέτυχε με την Εθνική Ελλάδος. Επίσης σκόραρε και στο επαναληπτικό παιχνίδι στο Ολυμπιακό Στάδιο του Μονάχου, ισοφαρίζοντας με 1-1 στο 79-ο λεπτό. Ενώ ένεκα της δυσθεώρητης ποδοσφαιρικής του κλάσης, ήταν ο πρώτος Έλληνας ποδοσφαιριστής, που κλήθηκε να αγωνιστεί με την Μικτή Κόσμου, απέναντι στην Άντερλεχτ, στις 26 Μαρτίου 1975 συμπαίζοντας στην Μικτή, με τους παγκόσμιους γίγαντες του ποδοσφαίρου, Πελέ, Εουσέμπιο, Κρόϊφ κ.α. Απότοκος στο ίδιο μήκος κύματος της

ποδοσφαιρικής μεγαλοσύνης του Δεληκάρη, υπήρξε και η ανάδειξή του ως ο τέταρτος

καλύτερος Έλληνας ποδοσφαιριστής από την ΕΠΟ, στον πανηγυρικό εορτασμό για τα 50 χρόνια της UEFA TO 2003. Αλλά και η επιλογή του στην καλύτερη ενδεκάδα όλων των εποχών του ελληνικού ποδοσφαίρου, από την IFFHS (Διεθνή Ομοσπονδία Ιστορίας και Στατιστικής του Ποδοσφαίρου) το 2021.

Αργοναύτη Πειραιώς στην Β' Εθνική. Το 1969 αφού είχε κατορθώσει να παραμιλάει όλος ο Πειραιάς, για την έξοχη ποδοσφαιρική του κατάρτιση, πήρε μεταγραφή στον Ολυμπιακό, έναντι αμοιβής 150.000 δρχ και 1.750.000 δρχ που πήρε ο Αργοναύτης.

Ο Γιώργος Δεληκάρης που είδε το φως της ζωής στις 22 Ιουλίου 1951 στον Πειραιά, μεσουράνησε ποδοσφαιρικά στον χρυσό Ολυμπιακό επι προεδρίας Νίκου Γουλανδρή, την δεκαετία 1969 – 1978 με 226 συμμετοχές και 25 γκολ, κατακτώντας τρία συνεχόμενα πρωταθλήματα τις περιόδους 1972-73, 1973-74 και 1974-75 και τρία Κύπελλα Ελλάδας: 1971, 1973, 1975. Ενώ είχε ξεκινήσει την ποδοσφαιρική του καριέρα από τον

Την εκπληκτική του πορεία στον Ολυμπιακό θα επισκιάσει την χρονιά 1977-1978 η αφαίρεσή του αρχηγικού περιβραχιονίου από αυτόν και η παραχώρησή του στον Κώστα Αϊδινίου, γεγονός που πλήγωσε αφόρητα τον μεγάλο αρχηγό του Ολυμπιακού, φέροντάς τον σε μεγάλη αντιπαράθεση με την διοίκηση. Και θα επακολουθήσει ο παραγκωνισμός του από τις 8 Ιανουαρίου, έως το τέλος του πρωταθλήματος. Γεγονός που θα τον εξωθήσει στην ιστορική απόφαση, θεωρώντας πως πλέον δεν είχε προοπτική στο σωματείο, να οδηγηθεί μεταγραφικά στον αιώνιο αντίπαλο του Ολυμπιακού, τον

Παναθηναϊκό. Μια μεταγραφή θρύλος που δίχασε το σύνολο ποδοσφαιρικό μας στερέωμα και εξώθησε όλες τις αθλητικές εφημερίδες, να την έχουν ως κεντρικό θέμα στα πρωτοσέλιδά τους. Μάλιστα αργότερα ο κορυφαίος μας μπαλαδόρος, θα δηλώσει μετανιωμένος για το ιστορικό αυτό του βήμα. Δοθέντος ότι ήταν και ο πρώτος ποδοσφαιριστής του Ολυμπιακού που πήρε μεταγραφή για τον Παναθηναϊκό. Και στον Παναθηναϊκό πολύ ενωρίς, σε ηλικία μόλις 29 ετών, στις 19 Οκτωβρίου 1981 θα κλείσει ουσιαστικά στη θρυλική ποδοσφαιρική του καριέρα, παραμένοντας τυπικά στην ομάδα, μέχρι και το τέλος της περιόδου. Η σύνολη τετραετής παρουσία του Γιώργου

Δεληκάρη στον ΠΑΟ – με 35 συμμετοχές και 5 γκολ- δεν ήταν αντάξια των προσδοκιών που είχε δημιουργήσει. Κορυφαία δε στιγμή της αγωνιστικής του παρουσίας, ήταν το ιστορικό μάτς του Παναθηναϊκού με την Γιουβέντους για το Κύπελλο Ουέφα, με 4-2 υπέρ των πρασίνων, όπου και ο Γιώργος Δεληκάρης, με μια σπουδαία συμμετοχή είχε παράλληλα σκοράρει. Συνακόλουθα με τους πρασίνους είχε αναδειχθεί και Κυπελλούχος Ελλάδος το 1982.

Σπουδαία όμως και παραγωγική υπήρξε η παρουσία του μεγάλου μας βιρτουόζου της μπάλας και στο εθνικό μας συγκρότημα, όπου και εκεί έκανε τα μαγικά του! Με την Εθνική ο Γιώργος Δεληκάρης αγωνίστηκε για μια δεκαετία 1971-1981. Πρόβα τζενεράλε έκανε στις 21

Απριλίου 1971 στο Γουέμπλεϊ σε αγώνα των προκριματικών του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος, 1972 - τότε Κυπέλλου Εθνών - με αντίπαλο την Αγγλία, οπότε μπήκε αλλαγή στο 88' αντικαθιστώντας τον Γιώργο Δέδε.

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1977 σε φιλικό με αντίπαλο την Ρουμανία στο Βουκουρέστι, φόρεσε το περιβραχιόνιο του αρχηγού της Εθνικής, στο πρώτο παιχνίδι του εθνικού συγκροτήματος, με τον Αλκέτα Παναγούλια στο τιμόνι του. Όμως η περιθωριοποίησή του στον Ολυμπιακό και ο σάλος που δημιουργήθηκε με την μεταγραφή του στον ΠΑΟ, συνετέλεσε στο να απωλέσει την θέση του στην Εθνική, την περίοδο Ιανουάριος – Σεπτέμβριος 1978. Θα επανακάμψει στα προκριματικά του Κυπέλλου Εθνών το 1980 σε μάτς εναντίον της Ε.Σ.Σ.Δ στις 20 Σεπτεμβρίου 1978, όπου ήταν και αρχηγός της εθνικής. Αποτέλεσε πολύ βασικό παίκτη της εθνικής που προκρίθηκε στην τελική φάση της διοργάνωσης και πέτυχε και δυο γκολ στο ιστορικό 8-1 επί της Φιλανδίας στις 11 Οκτωβρίου 1978. Πάραυτα ένεκα τραυματισμού του, δεν ακολούθησε την αποστολή της ομάδας στην Ιταλία τον Ιούνιο του 1980.

Συνεχίζοντας την πορεία στο εθνικό συγκρότημα, αποτέλεσε μέλος της ομάδας, που διεκδίκησε σθεναρά από την κραταιά Δυτική Γερμανία, την πρόκριση στο Κύπελλο Εθνών το 1976. Επιτυγχάνοντας όπως προαναφέραμε στην αρχή του σημειώματος, το θρυλικό με εναέρια προβολή γκολ, που έμεινε στην ιστορία του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Με το περιβραχιόνιο του αρχηγού της Εθνικής, αγωνίστηκε πάλι στις 15 Νοεμβρίου 1978 σε παιχνίδι για το Βαλκανικό Κύπελλο στα Σκόπια,

με την Γιουγκοσλαβία. Στις 14 Φεβρουαρίου 1979 πέτυχε το πέμπτο γκολ, σε φιλικό παιχνίδι εναντίον του Ισραήλ. Θα επανέλθει και πάλι ως αρχηγός της εθνικής στις 15 Οκτωβρίου 1980 στην θρυλική μας νίκη με 1-0 επί της Δανίας στην Κοπεγχάγη, για τα προκριματικά του Μουντιάλ 1982. Σημείωσε το έκτο του τέρμα με πέναλτι κατά της Αυστραλίας, στο αποχαιρετιστήριο παιχνίδι του «στρατηγού» του ποδοσφαίρου μας Μίμη Δομάζου και για τελευταία φορά ως αρχηγός θα αγωνιστεί με το εθνικό συγκρότημα κατά της Ιταλίας στις 6 Δεκεμβρίου

1980. Κύκνειο άσμα για τον μεγάλο μας ποδοσφαιριστή με την εθνική, στις 14 Οκτωβρίου 1981 στο παιχνίδι με την Δανία στη Θεσσαλονίκη, για τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου, στο οποίο όμως ατυχώς λόγω τραυματισμού αντικαταστάθηκε στο 23-ο λεπτό. Αυτή ήταν έν σπέρματι η μακρά και εύκρατη πορεία του μέγιστου Γιώργου Δεληκάρη με το εθνικό ποδοσφαιρικό μας συγκρότημα, στο οποίο και αποτύπωσε αδρά, τον ενάρετο ποδοσφαιρικό του σφραγιδόλιθο.

Ο Γιώργος Δεληκάρης ιδιωτεύει σήμερα, απολαμβάνοντας την ηθική θαλπωρή της φιλίας λίγων εκλεκτών φίλων, με μια εντελώς διακριτική παρουσία εδώ και χρόνια στα ποδοσφαιρικά μας δρώμενα. Είναι αναντίλεκτα ένας από τους μεγαλύτερους ποδοσφαιριστές που ανέδειξε το ελληνικό ποδόσφαιρο και μαζί με τους Μίμη Δομάζο και Βασίλη Χατζηπαναγή, μοιράζεται δικαίως τον τίτλο, του μεγαλύτερου τεχνίτη των γηπέδων μας ! Χωρίς να απολησμονήσουμε τα μοναδικά αισθήματα ευγένειας και αξιοπρέπειας, που πάντοτε διέκριναν τον σεμνό και διακριτικό χαρακτήρα του.

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι M.Sc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π.**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr